

Decije Pesme

Deset Dana

Prvog me novembra pogledala Jasna,
setala je kejom dva kuceta rasna.
Popodneveni sati, camci plove Savom,
prelepa je bila, u mantilu plavom...

Drugog sam novembra nasmejao Jasnu,
posle dobrog vica ona u smeh prasnu.
sirok, vedar osmeh, svaki zub k'o biser,
ulogu bi glavnu dao joj reziser.

Treceg sam novembra pis'o pesmu Jasni,
dva lista iz sveske, a stihovi krasni...
I rime su same dolazili meni,
mislio sam da su pesnici na ceni.

Cetvrtog novembra ruku dadoh Jasni,
od bureka s mesom prsti behu masni.
Smetalo joj nije nego ih je stegla,
a njen dodir bese topao k'o pegla.

Petoga novembra poljubi me Jasna.
Namera mi bila iskrena i casna
da cekam taj korak da napravi ona...
Ljubile me usne slatke - k'o bombona.

Sstoga novembra posao sam s Jasnom
da gledamo krimic u terminu kasnom.
Gledam filmsko platno, al' u nju jos cesce...
Shvatam, ovog puta - zaljubljen sam zesce!

Sedmoga novembra izveo sam Jasnu

u obliznji kafic, na muziku glasnu.
Ja sam pio koktu, ona tonik s ledom,
svi su nas drugari pozdravljali redom.

Osmoga novembra postah mrzak Jasni,
pravi razlog nije znala da objasni,
rekla je da veza drugarstvo nam kviri,
bolje je da samo budemo drugari.

Devetog novembra htjedoh ljubiti Jasnu,
al' mi ovog puta ona samar pljasnu.
Na bolan mi nacin stavila do znanja
da iz nase veze zauvek se sklanja.

Desetog novembra s drugim seta Jasna,
za pouku ovu ne treba mi basna...
Od sreće do tuge put je bio kratak,
razumeti cure - tezak je zadatak!!!

Autor: Sasa Bozovic